

Örömhír

az olaszországi Magyar Katolikus Misszió értesítője

Róma, 2020. szeptember 27.

Az itáliai magyar közösségek lelkipásztora bemutatkozik

Az olaszországi Magyar Katolikus Misszió lelkipásztori feladatát örömmel vállalom

Németh Norbertnek hívnak, 43 éve születtem Zalaegerszegen, ahol az általános iskolai tanulmányaimat végeztem, utána Szombathelyen jártam középiskolába. A Nagy Lajos Gimnáziumban 1995-ben érettségiztem. Szombathelyi éveim alatt az Egyházmegyei Kollégium növendéke voltam, amire mindig nagy örömmel gondolok vissza, hiszen itt érett meg bennem a döntés a papi hivatás tekintetében, amiben fontos szerepet játszott egy papi életpélda (Papp Lajos atya), ami vonzóvá tette számomra a papságot.

1995-ben kerültem Budapestre, a Központi Szemináriumba. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végeztem tanulmányaimat, ahol 2000-ben diplomát, majd 2001-ben pedig licenciát szereztem. 2001. június 14-én szentelt Konkoly István püspök atya pappá és 2001 és 2006 között szolgáltam a kőszegi híveket. 2002-ben kőszegi szolgálatom mellé a főiskolai tanári kinevezést kaptam a Győri Hittanárképző Főiskolára. 2006 és 2008 között Szombathelyen plébános voltam. 2008 és 2011 között a Pápai Magyar Intézet növendékeként a Pontificia Università Gregoriana-n tanultam, és 2011-ben itt, Rómában szereztem teológiai doktorátust. A jezsuiták római egyetemén védtem meg és publikáltam a kereszténység és a pogány misztériumvallások kapcsolatát vizsgáló disszertációm.

2011-től Szombathelyen az Egyetemi Lelkészséget vezettem és 2012-től a II. János Pál Katolikus Szakkollégiumot igazgattam 2018-ig, továbbá Győri Hittudományi Főiskola szakigazgatója voltam 2016-tól 2018-ig, amikor az Egyházmegye pasztorális helynöke lettem. 2018. november 15-én kaptam felkérést és kinevezést a PMI rektori feladatainak ellátására.

Áthelyezések és kinevezések

Isten nem az égből kormányozza egyházát, nem tekint minket sakkbábuknak, akiket fentről tologatnak. Mi, papok nem álló játékosok vagyunk egy idegenektől porgetett csocsóban, hanem ránk a szeretet művét bízta Isten, és teszi ezt újra ma is. Isten a papot és népét egymásra bízta, de nem örökre, hanem csak addig, amíg máshová nem

rendeli, amíg tudunkra nem adja, hogy most máshol van ránk szüksége.

A katolikus egyház nem hivatal és nem is múzeum, hanem élő emberek közössége. Élet van benne, és ahol élet van, ott változás is van. Új helyzetek, új feladatok jelentkehetnek, és ilyenkor a püspöki konferencia intézkedik: áthelyezések születnek, amik a kívülállóknak érdekesek, a híveknek és a papnak pedig gyötrelmesek is lehetnek.

A Pápai Magyar Egyházi Intézet rektori teendői mellett, a MKPK ágensi szolgálatán és a nagykövetségi munkámon túl, pillanatnyilag a római Szent István Ház üzemeltetője is vagyok, és Szent István Alapítvány elnöki feladatát is ellátom.

Most mindezek mellett az új helyzet és új feladat az olaszországi és római magyar lelkészség szolgálatára, és élettől való megtöltése. Ez is fontos része lesz szolgálatomnak, személyes jelenlétemmel és törődésemmel felkínálom és elérhetővé teszem azt a gazdag szellemi és lelki örökséget, amit az ezeréves magyar kereszténység jelent, a vallásukat gyakorlóknak pedig biztosítani szeretném annak a lehetőségét, hogy elmélyíthessék hitüket anyanyelvükön itt, Olaszországban.

Nem az itteni közösség jelölt erre a feladatra, nem a római és az olaszországi magyar hívek választottak, és nem is én pályáztam erre a szolgálatra. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntéséből, hiszem, hogy Isten akaratából, ideiglenes használatra kapnak engem (épp úgy, mint bárki más) és nem tulajdonul, hiszen én magam sem vagyok saját életem birtokosa, Istenéi vagyunk mindannyian, a pap pedig szentségileg is, kizárólag neki van fenntartva. Ezt nehezen fogjuk fel, mi egyetlenre és állandóra vágyakozunk, aki többnyire csak egy ember, Isten viszont többet akar adni, mint egy papot, ő önmagát adja. Mindenegyedű új pap új kegyelmeket, más karizmákat hordoz, valaki számára az új pap lesz a mennyei postás. Az új papban is Krisztus jön közénk.

Ez az olaszországi és római magyar lelkészi kinevezés nem jutalom, nem előrelépés, nem is a szerencse vagy a véletlen műve, hanem Isten hívása egy újabb kalandra, amihez elengedhetetlenül szükségem van a rám bízott hívek imádságaira és támogatására, amit szeretettel kérek Önöktől.

Terveim és elképzeléseim

Fontossá akarom tenni a közösségi élet szépségét és gazdagító voltát az olaszországi magyar misszióban.

Amikor felcsaptam a latin szótárt a *communio* (közösség) szónál, ezt olvastam: megerősít, erőt ad, hathatósabbá tesz. Ezek lennének a közösség áldásai. Az individuumot éltető korunkban halálraítélt dolognak számít elgondolkodni az emberi kapcsolatokon, a közösség értelmén és célján, én mégis erre szeretnék hívni minden jóakarató testvéremet. A Teremtés könyvében találkozunk ezzel a mondattal: „Nem jó az embernek egyedül lennie!” (Ter 2, 18). Isten félreérthetetlen akarata az, hogy az emberek egymással közösségben éljenek, ne egymás mellett, hanem egymással közösségben. A Biblia csodálatosan fejezi ki, azt az örömet, amikor az ember rátalál a teremtett világban az igazi társaira, a másik emberre, akin már nem uralkodik, hanem akivel már közösségben tud élni. Micsoda öröm, mikor az ember az embertársain keresztül jön arra rá, hogy jó élni, jó a másikban igen-t mondani Istenre, egyszerűen jó az, hogy a másik létezik. A születésünkort az a feladatot kaptuk a Teremtőtől, hogy ne önmagunknak, hanem, Neki és a többi embernek éljünk, vagyis Istent és a ránk bízott embereket szeressük és szolgáljuk, de nem papíron, hanem nagyon konkrét cselekedetekkel. Világos a feladat segítővé, társsá lenni a másik számára: családtag, barát, munkatárs, szomszéd és mindenki számára.

A közösségi élet a maga szépségével, örömeivel, ünnepeivel és szeretetével a valahová tartozás és a biztonság érzését kelti, ahol nem kell szerepeket játszani, hanem ahol ajándékként adhatom magam úgy, amilyen vagyok, és ajándékként fogadhatom el a másikat a megváltoztatni-akarási kényszere nélkül.

A közösség nem megköt, hanem felemel, többre és gazdagabb életre hív, ahol a megosztott öröm megsokszorozódik, a kimondott fájdalom pedig elviselhetőbb lesz.

Támogatni kívánom a helyi, olaszországi magyar közösségeket abban, hogy rendszeresen vehessenek részt szentmisén anyanyelvükön (részesezhessenek a szentségekben). Ebben a vonatkozásban garantáltan gazdagodik és színesedik az olaszországi magyar lelkesítő szolgálat, hiszen bele vonom ebbe a szép munkába a Pápai Magyar Intézet ösztöndíjas papjait, akik fiatalok, tettekre készek, és örömmel végeznek lelkipásztori munkát Olaszországban a magyar közösségekben.

Magyar missziós központot kívánok létrehozni az olaszországi magyar közösségek számára a Szent István Házban, ahol a magyar kultúra, a magyar nyelv és katolikus hitünk átadásán, megélésén túl átélhetjük, mekkora erő és gazdagság van közös gyökereinkben. A magyar missziós központ minden programja és tevékenysége nyitott lesz az Olaszországban élő magyarok előtt. Az a vágyam, hogy a római Szent István Ház – az alapítók szándékának

megfelelően – a magyarok otthonává és egy magyar kulturális és lelki központtá nője ki magát Olaszországban.

Októbertől indulóan a római magyar közösség szentmiséjét a hónap utolsó vasárnapján tartjuk 11.00 órakor a Celio dombon a Szent István vértanú körtemplomban. 2020. október 25-én ünnepélyesen elkezdjük használni azt a templomot, amelynek történetéhez olyan sok szálon kötődünk.

Azt kívánom magunknak ennek az itáliai és római lelkipásztori szolgálatomnak elején, hogy időről időre együtt ébredjünk rá arra a kimondhatatlan öröme, hogy nincs nagyobb kegyelem, mint amikor azt észleljük, hogy az igazi munkát nem Te, nem én, nem mi, hanem Isten végzi, persze csak akkor, ha nem akadályozzuk őt ebben.

Az angol író, a felnőtt korban katolizált Chesterton (1874-1936) tapasztalatból írja mindannyiunknak: „Az ember akkor igazán ember, ha az öröm alapvető életében, a bánat pedig járulékos. A melabú csupán ártatlan közjáték lehet, gyengéd és mulékony hangulat, mert a lélek állandó érverése az ujjongás...”

Magyar nyelvű szentmisék Olaszországban

Október 3. 16.00 Parma (Chiesa del Corpus Domini, oldalkápolna, Piazza G. Rolla 3, 43123 Parma)

Október 4. 16.00 Milano (Istituto di San Ambrogio kápolna, Via Copernico 9, 20125 Milano)

Október 4. 12.00 Firenze (Piarista nővérek kápolnája, Via Faenza 4, 50123 Firenze (FI) miséző atya: Jávorka Lajos)

Október 11. 11.30 Torino (Chiesa di San Rocco, Via San Francesco d'Assisi 3, 10122 Torino)

Október 18. 12.00 Padova (Chiesa Santo Stefano Re d'Ungheria, oldalkápolna, Via Ciamician 47, Padova)

Október 25. 11.00 Róma a római magyar közösség szentmiséjét a hónap utolsó vasárnapján tartjuk a Celio dombon a Szent István vértanú körtemplomban.

November 1. 16.00 Milano

November 8. 12.00 Palermo (Oratorio dei salesiani, Via Evangelista Giovanni Blasi 102/A, 90135 Palermo)

November 15. 11.00 Catania

November 22. 11.00 Loreto (Casa di Accoglienza „San Serafino” kápolna, Via Asdrubali 100, 60025 Loreto)

November 29. 11.00 Róma Szt. István körtemplomban

December 5. 16.00 Bologna (Chiesa di San Biagio, szentségi kápolna, Via della Resistenza 1/9, 40033)

December 6. 16.00 Milano

December 13. 12.00 Firenze országos zárándoklat

December 25. 16.00 Róma Szt. István körtemplomban **Rómában** minden kedden 8 órakor magyar nyelvű szentmisét ünneplünk a Szent Péter Bazilika Magyarok Nagyasszonya Kápolnájában.

Elérhetőségek

Olaszországi Katolikus Missziós Központ:

Via del Casaleto, 481. 00151 ROMA (RM)

Email: pmi@katolikus.hu

Tel. +39 06 68.42.620

Lelkész: Dr. Németh Norbert rektor